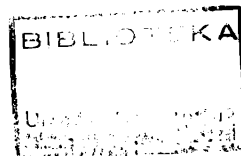

30 stycznia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *11019/1100*

Nr 2879.

Kl. 21 a 69.

Marconi's Wireless Telegraph Co. Ltd.
(Londyn, Wielka Brytania).

Stacja radjotelegraficzna.

Zgłoszono 28 grudnia 1920 r.

Udzielono 14 września 1925 r.

Pierwszeństwo: 14 sierpnia 1919 r. (Wielka Brytania).

Przy zastosowaniu w radjotelegrafii rozległej sieci anten do pracy kierunkowej, pożądanem jest mieć możliwość kontrolowania działania wszystkich anten z jednego punktu centralnego.

Da się to osiągnąć, doprowadzając do tego punktu parę równoległych drutów, połączonych z każdą z anten, i umieszczając tam niezbędne w obwodzie samoindukcje i kondensatory.

Metodę powyższą ilustruje fig. 1 załączonego rysunku. Widać tam antenę ramową *A*, połączoną zapomocą długich równoległych drutów *B* z umieszczonemi w obwodzie samoindukcją *I* i kondensatorem *C*. *R* przedstawia odbiornik. Znaleziono, że jeśli druty stanowią znaczną część długości fali, wówczas, aczkolwiek antenę *A* można

nastrajać kondensatorem *C*, lub samoindukcją *I*, to jednak wykazuje ona, zarówno jak i druty *B*, silną dążność do drgań właściwych antenom poziomym, wobec czego własności kierunkowe anteny zostają stracone.

W myśl wynalazku niniejszego zamiast łączyć równoległe druty poziome bezpośrednio z anteną, antenę tę przyłącza się do jednego z uzwojeń transformatora, zaś druty — do uzwojenia drugiego.

Najwłaściwiej jest przedzielić oba uzwojenia transformatora uziemioną przegrodą.

Drugi koniec drutów można połączyć z podobnym transformatorem, przyczem jedno z uzwojeń łączy się z drutami, zaś drugie z czynnikami nastrajającemi. Podobne

transformatory można również rozmieścić na pewnych odległościach wzdłuż drutów łączących.

Wynalazek niniejszy ilustruje fig. 2. Podobnie jak na fig. 1, *A* wyobraża antenę ramową, *B* — druty łączące, *I* i *C* — samoindukcje i kondensator, *R* — odbiornik, 1, 2, 3 — transformatory z uziemioną przegrodą, wstawioną pomiędzy uzwojenia każdego z nich.

Znaleziono, że układ tego rodzaju pozwala nastrajać antenę zapomocą przyrządów *I* i *C*, umieszczonych na znacznej części długości fali od *A*, a zarazem zabezpiecza antenę *A*, jak również i druty *B*, od drgań, zachodzących w długiej antenie poziomej.

Transformatory 1, 2 i 3 zwykle uznaje się w ten sposób, aby wykazywały bardzo małe straty i małą pojemność zarówno pomiędzy uzwojeniami, jak i pomiędzy uzwojeniami i uziemioną przegrodą.

Samoindukcja każdego z uzwojeń transformatora powinna być znacznie większa od samoindukcji anteny *A*.

Na rysunku wynalazek jest przedstawiony w zastosowaniu do anteny ramowej, jednakże można go zastosować i do anten wszelkiego innego typu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stacja bezprzewodowa o antenie połączonej drutami z odległymi samoindukcjami i pojemnościami nastrajającymi, znamienna tem, że pomiędzy anteną i druty włącza się transformator dla zapobieżenia drganiu tychże nakształt długiej anteny poziomej.

2. Układ według zastrz. 1, znamienny tem, że pomiędzy uzwojeniami transformatora mieści się uziemiona przegroda.

3. Układ według zastrz. 1, znamienny tem, że posiada więcej niż jeden transformator pomiędzy anteną a przyrządami nastrajającymi.

Marconi's Wireless
Telegraph Co. Ltd.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

